

Gelegen tussen Sint Annastraat en Wezenlaan.

De Groenestraat lag tussen 1800-1900 buiten de stad, was een zandweg met veel bomen en geschikt om daar grotere industriële bedrijven te vestigen evenals aan de Muntweg. Ter hoogte van de Muntweg maakt de Groenestraat een bocht naar de Graafseweg.

Met de ontwikkeling van de Hazenkamp als woonwijk werden vanaf 1910 de eerste huizen gebouwd. De bedrijven werden na 1950 verplaatst naar nieuwe industrieterreinen.

Anno 1960 Groenestraat.

*Nog een fraaie laan met kinderkopjes.
Let op de eenvoudige straatverlichting boven de straat.*

Bevrijding 1945

Bewoners & Bedrijven

- 13 1936 T. De Groot instrumentmaker P en T.
1959 A.H. van Ewijk arbeider Ned. Spoorwegen.
- 15 1936 G. Favejee, J.M. Favejee onderwijzeres.
- 17 1932 E.H.J. van Hattum boekdrukker, J. van Hattum kantoorbediende.
- 31 1938 J.N.M. Hamilton, J.C. Hamilton, J.J.N.M. Hamilton bakker, L.J.C. Hamilton onderwijzeres.
- 33 1955 H.J.H. Suidman leraar ambachtschool, G.M.M. Suidman administratrice.
- 37 1955 P.J. Clevers verkoper, B.J.H. Clevers.
- 39 1948 F.M. Hilgers.
- 41 1938 D.E. van Gullik boekhouder.
- 43 Familie Klomp.

Bron: Noviomagus - Rene Klomp, 14 oktober 2014.

Ik heb jarenlang op de Groenestraat nr 43 gewoond en was dus buur van dit pand. Ik weet niet beter dan dat er vanaf dag 0 een familie Meijer heeft gewoond op nr 45. Het is me dan ook een raadsel wie deze T.M.P. Willems is.

Onderstaand verhaal over nr. 45 klopt helemaal met wat ik weet dat ene Meijer die er vanaf het begin woonde het huis zelf heeft gebouwd. De buurman uit mijn tijd, Jos Meijer 2009†, was dus zeer

waarschijnlijk een kleinzoon van deze Joseph Paulus Meijer. T.M.P. Willems moet dan zijn moeder zijn geweest.

- 45 1932 Joseph P. Meijer & T.M.P. Willems.
Zoon W.F.H. Meijer, bouwkundige.

Rob Essers: Op 1 juli 1930 werd aan J.P. Meijer, Thijmstraat 111, vergunning verleend voor de bouw van twee middenstandswoningen aan de Groenestraat. Het gaat om de huisnummers 45 en 47.
Joseph Paulus Meijer, geb. Nijmegen 19 maart 1880, timmerman, aannemer,

zoon van Wilhelmus en Alijda Hendrika Noort, tr. Nijmegen 31 mei 1904 Berendina Arnolda Pruijn, geb. Arnhem 18 dec. 1878, dr. van Mattheus Frederikus en Hendrika Catharina Jansen.

Volgens het adresboek uit 1932 woonde aannemer J.P. Meijer inmiddels zelf op het adres Groenestraat 45. Daar woonde ook zijn zoon, de bouwkundige W.F.H. Meijer, die waarschijnlijk naar beide grootvaders is vernoemd.

In de overlijdensadvertentie van de 24-jarige dochter Lucia Cornelia Hendrika Meijer in De Gelderlander van 8 februari 1932 stond het adres Thijmstraat 111. Uit deze advertentie blijkt dat W.F.H. Meijer getrouwd was met Th.M.P. Willems. De naam op de eerste steen suggereert dat het huwelijk na 4 september 1930 heeft plaatsgevonden.

Vader J.P. Meijer woonde volgens het adresboek uit 1934 op het adres Hindestraat 1, maar was in 1936 weer teruggekeerd naar Thijmstraat 111. Volgens het adresboek van 1959 woonde hij nog altijd op dit adres. Zijn zoon woonde volgens het adresboek van 1971 nog altijd op het adres Groenestraat 45.

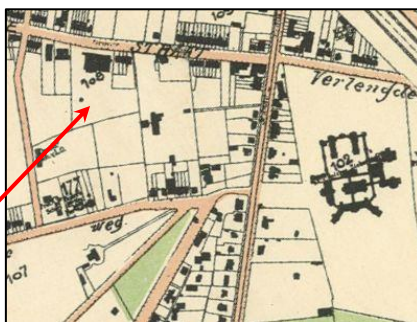
- 47 1932 H.J. Wolf hoofdcommies belastingen.
1948 F.A.M. Mijinke ambtenaar PGEM.
- 49 1963 G. Schouten majoor Kon.Marine.
- 51 1932 P.H. Huijbers onderwijzer.
1948 F.J. Bouwman.
- 59 Anton A. Penning de Vries stationsambtenaar Ned. Spoorwegen,
1951 C.M. Penning de Vries machinebankwerker, W.F. Penning de Vries.
Tevens was iemand opzichter bij de Visserij inspectie.
- 63 1936 T.A.A.P.M. Verhaak drukker.
- 65 1936 N.J.M. Kievits, J.W.F.M. Kievits reiziger, N.A.C.A. Kievits tekenaar.
1940 W.L. Piebenga winkelier & W. Miedema.
1948 W. Piebenga, C.J. Piebenga.
1963 W.J. Piebenga kruidenier.
- 69 1948 P.E.M. Tolhuizen.
- 101 Voormalig Hotel De Zonnebloem.

De Zonnebloem

Bron: o.a. Bob Buschenhenke, Rob Essers.

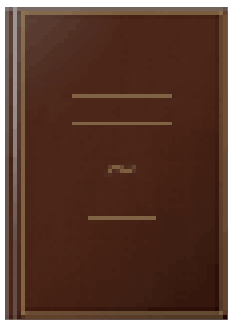
Hotel-Pension-Theeschenkerij "De Zonnebloem" aan de Groenestraat 101. Het is eigendom geweest van ongeveer 1910 tot circa 1919 van mijn grootvader P.A.J. Buschenhenke. Mijn vader Bob is er in 1913 geboren en zijn zus Thea een paar jaar later. Zoals u ziet is het geen niemendalletje een behoorlijk gebouw met een soort kas eraan. Het lag ook in een redelijk groot park. Op het fietsenrek staat volgens mij Tasche en Co. Mijn vader en tante zijn allebei al lang overleden.

Hotel De Zonnebloem

Tussen 1911 en 1927 deed het pand Groenestraat 101 dienst als hotel en pension. In 1918 deed het dienst als interneringskamp voor Engelsen Geïnterneerden.

Boek uit 1917

Brief van Francois Henry Jacques Mijnsen (1872-1954) aan Hotel Zonnebloem
Nijmegen: M 00984 B 1.

Bron: De Gelderlander, maandag 24 juni 1918, pagina 2.

Hedenmiddag heeft Nijmegen een dertigtal nieuwe gasten binnen zijn grenzen ontvangen namelijk Engelsche burgergevangenen en een viertal Engelsche officieren.

Gelijk vroeger reeds werd medegedeeld is het voormalige hotel "De Zonnebloem" aan de Groenestraat grootendeels ingericht tot een verblijfplaats voor geïnterneerden die heden gedeeltelijk hun kwartier daar betrokken. Nog een zeventig waren aangekondigd, maar ook weer afgetelegrafeerd, die komen later.

Onder de geïnterneerden bevinden zich ook eenige kleurlingen, die aanvankelijk hun intrek zouden genomen hebben in een barak, welke in den tuin gebouwd zou worden. Daar deze barak evenwel nog niet klaar is, werd voor deze kleurlingen een afzonderlijk vertrek in het hotel in gereedheid gebracht.

De ontvangst der vreemde gasten had zonder eenige officieele begroeting plaats maar droeg daarom niet minder een hartelijk sympathiek karakter. Het eerst dertigtal Engelsche geïnterneerden komt niet rechtstreeks uit Duitsland, maar is deels uit Groningen en 's Gravenhage afkomstig, waar deze slachtoffers van den wereldoorlog een tijdelijke huisvesting hadden gevonden.

De gep. generaal-majoor der infanterie E. D. H. Mac Leod is gebiedscommandant van het Nijmeegsche Interneeringskamp. Mogen de nieuwe gasten hier in Nijmegen eenige verlichting van hun zware oorlogslot, een gelukkige tijdelijke verblijfplaats vinden, niet veronaangenaamd door al te nieuwsgierige of onverschillige stadgenooten die het vooral vreemdelingen soms erg lastig kunnen maken.

Voor het oogenblik zag het er niet onaardig uit. De gasten bevonden zich oogenschijnlijk op hun gemak in de luchtige kamers met de vriendelijke omgeving, en een kok in wit bus liep bedrijvig heen en weer om de eenvoudige tafel, in de veranda klaargezet, op te ruimen.

"De Zonnebloem" wordt ook genoemd in de Statenlijst van de gemeente Nijmegen (zie

In de telefoongids van 1915 is P.J.A. Busschenhenke met dubbel ss geschreven. De vereischte goedkeuring van Ged. Staten is verleend aan het raadsbesluit dezer gemeente tot den in openbare veiling gedanen aankoop van het aan de Groenestraat gelegen voormalig hotel 'Zonnebloem' met bijbehorende villa, tuinen, boomgaard en weiland, groot 2.40.04 H.A., voor een som van f 50.788." (De Gelderlander, 4 maart 1927).

Het bij den aanleg van de Fretstraat, Hermelijnstraat en Reestraat gesloopte voormalig hôtel 'De Zonnebloem', droeg vroeger den naam 'Sana Vita' en daarvoor, toen het werd bewoond door wethouder A.B.A. Quack, 'Hoogerhuizen'.

De namen van de Reestraat, Fretstraat en Hermelijnstraat die in de achtertuin van het gesloopte hotel werden aangelegd, zijn op 14 november 1928 door de gemeenteraad vastgesteld.

Hazenkamp verwelkomd worden door chocoladelucht. De meest bekende producten waren rumbonen en de Mekka-repen.

De fabriek bevond zich (vanaf 1921) aan de Groenestraat ter hoogte van de Guido Gezellestraat. Bakker Van Dungen startte overigens zijn bedrijf in de Lange Hezelstraat 41, waar nu nog het in 1897 door architect D. Semmelink gebouwde pand staat.

Het was Paul van den Dungen die het koekbakkersbedrijf van zijn vader had uitgebouwd tot een chocoladefabriek. Met de komst van Piet Stuyt als commerciële versterking, werd gestart met de bouw van de Van Dungen fabriek aan de Groenestraat, een stadsdeel dat toen in ontwikkeling werd genomen. In deze tijd werd ook het Willemskwartier gebouwd en enige jaren later (1924) het Canisiusziekenhuis aan de St. Annastraat. Na het overlijden van Paul van den Dungen in 1922 werd Piet Stuyt algemeen directeur wat hij tot zijn plotselinge dood door een hartstilstand in 1957 is gebleven.

In de jaren dertig van de vorige eeuw gaf het bedrijf werk aan ongeveer 200 werknemers. In 1943 werd de fabricage van Chocolate op last van de bezetter geheel gestaakt. Na de oorlog brak een bloeiende periode aan, vooral door de export van de chocolate producten naar Amerika.

Na de verkoop van Van Dungen in 1972 aan Kwatta werd de productie verplaatst naar Breda en werd het gebouw aan de Groenestraat gesloten. In 1977 werd het levenswerk van Piet Stuyt door de gemeente Nijmegen aangekocht en gesloopt voor de bouw van 76 woningen (Moeflonstraat).

Directeur J.V.A. van der Dungen woonde in de Reestraat 6.

Piet Stuyt.

(Purmerend 16 mei 1893 - Nijmegen 23 februari 1957), chocoladefabrikant.

Als oudste zoon van de Purmerendse kaashandelaar Petrus Stuyt was Piet Stuyt voorbestemd om zijn vader op te volgen in het familiebedrijf. Na zijn middelbare schooltijd op het pensionaat St Louis in Roermond werd Piet eerst een jaar naar een Engelse kostschool gestuurd om goed Engels te leren spreken en schrijven. Uit zijn brieven naar huis blijkt dat hij er een plezierige tijd heeft gehad maar dat zijn vader zich geregeld zorgen maakte over de vorderingen van zijn zoon in relatie tot de hoge kosten van het verblijf daar. Helaas overleefde bijna geen van zijn vrienden uit deze periode, de eerste wereldoorlog die drie jaar later uitbrak. Na zijn terugkeer begon hij zijn loopbaan bij zijn vader op kantoor.

Eind 1918 maakte Piet met de SS Nieuw Amsterdam een reis naar Amerika en Cuba. In New York aangekomen werd hij geveld door de Spaanse griep die toen in de hele wereld tientallen miljoenen slachtoffers maakte. Ziekenhuizen waren overvol waardoor hij werd ondergebracht in een ontruimde kerk waar hij weken lang op een veldbed heeft gelegen.

Terug in Nederland trouwde hij in 1919 met Beatrijs Wiegman, dochter van de Haarlemse bankier Wiegman.

De jonge Piet bleek ondernemersbloed te hebben en wilde voor zichzelf beginnen. Gesteund door zijn schoonvader trad hij in 1921 toe tot het familiebedrijf van van den Dungen in Nijmegen.

Paul van den Dungen had het koekbakkersbedrijf van zijn vader uitgebouwd tot een "chocoladefabriek" maar was toe aan expansie en zocht commerciële versterking. Met de komst van Piet Stuyt werd gestart met de bouw van de Van Dungen fabriek aan de Groenestraat, een stadsdeel dat toen in ontwikkeling werd genomen. In deze tijd werd ook het Willemskwartier gebouwd en enige jaren later (1924) het

Canisiusziekenhuis. Zelf ging hij in een nieuwe woning op de Hazenkampseweg wonen, gelegen naast de St Annamolen.

Na het overlijden van Paul van den Dungen in 1922 werd Piet Stuyt algemeen directeur wat hij tot zijn plotselinge dood door een hartstilstand in 1957 is gebleven. Het bedrijf groeide snel en gaf eind jaren dertig werk aan ca. 200 mensen.

Samen met de adjunct-directeur Jan van den Dungen heeft hij het bedrijf door diverse crisissituaties moeten loodsen. Met name de oorlogsjaren waren zwaar omdat in 1943 de fabricage op last van de bezetter geheel gestaakt werd. Delen van de fabriek werden zelfs ingericht als veldpostpakketten postkantoor.

Piet Stuyt kreeg twee dochters maar zijn huwelijk eindigde in 1936 in een voor katholiek Nijmegen geruchtmakende scheiding. Hij verhuisde naar de Kwakkenbergweg 72 waar hij met een vooruitziende blik in de tuin een schuilkelder liet aanleggen. Tijdens de bevrijding van Nijmegen in september 1944 heeft hij hierin samen met zijn dochters en buurtgenoten vele nachten doorgebracht.

Na de oorlog brak een bloeiende periode aan, vooral door de export van de chocolade producten naar Amerika. Waar Droste, Kwatta en Van Houten de massamarkt opzochten, positioneerde van Dungen zich in het kwaliteitssegment waardoor met name in de Verenigde Staten hoge marges gehaald konden worden. Bekende exportproducten uit Nijmegen waren chocolade klompjes en paaseitjes die veel als wisselgeld bij de winkelkassa's werden ingezet.

Na de verkoop van Van Dungen in 1972 aan Kwatta werd de productie verplaatst naar Breda en werd het gebouw aan de Groenestraat gesloten. In 1977 werd het levenswerk van Piet Stuyt door de gemeente Nijmegen aangekocht en gesloopt voor de bouw van 76 woningen.

- 123 Tussen de Groenestraat en de Reestraat wordt een geheel nieuwe wijk gebouwd met vier woonhuizen aan de Groenestraat ook wel bekend als de Moeflon wijk.

125

127

- 129 1940 Ondergoederenfabriek Victoria NV.
1990 Schoonmaakbedrijf Succes BV.
Op het voormalige terrein van Van Dungen wordt het nieuwe gebouw van Succes gerealiseerd.

- 131 1940 C.G.W.A. Braam fabrikant.
131-133 De Nijmeegse Verffabriek.
Dit is de oudste verffabriek van Nijmegen sinds 1919.

- 137 1955 H.L.J. van Meegen machinist Ned. Spoorwegen.

- 139 1948 J.F. Lam huisschilder.

- 141 1951 J.B. Strik slager.

- 143 1932 H. Hoek drogist.

- 169 1936 J.G. Straten kruidenier, M. Straten kruidenier.
Hebouw CV doe-het-zelf speciaalzaak.

- 171 1936 B. Vos fabrieksarbeider.
1948 M. Straten kruidenier.

- 173 Van Workum assurantie & adviesbureau.

- 179 1955 H.J.P. Nillenissen, J.S.P. Nillenissen.

- 183 1936 T. Felen rijwielhersteller.
1959 G.J. de Kluijs bloemist.

- 185 1938 Hans W.J. Janssen-Groesbeek, J. Janssen-Groesbeek loodgieter,
W.G. Janssen-Groesbeek automonteur.

- 189 1938 A.P. Spies bakker,
1970 Bakker Scholts: De Volharding.

Zoon Tom Scholts turnde samen met auteur Martens bij de Hazenkamp. Hij brak regelmatig een arm of been vooral vanaf de rekstok.

193-195 Warenhuis van de gebroeders Pfeil.

Ben Pfeil schrijft: *Deze foto is uit de jaren 60 warenhuis Pfeils Zaken was vroeger een begrip in Nijmegen en omstreken. De zaak was overgenomen van opa pfeil en werd gerund door de gebroeders Pfeil Boekie, Piet en Tom Pfeil. Ik denk dat vele dit nog wel kunnen herinneren, en zelfs misschien wat in hun woning hebben staan wat daar is gekocht.*

Later de winkel/supermarkt van Albert Hein.

199 1932 F. Wolf smid, F.W. Wolf banketbakker, M.A. Wolf naaister.

203 1932 K. Ariaans gemeente reiniger.
1951 H.G. Wilting, W.J. Wilting machinebankwerker.
1963 J.L. Ariaans slager.

203a 1963 L.H. Ariaans fabrieksarbeider.

207 1932 P.J. Aalbers tuinman, P.J. Aalbers jr schoenmaker.
1955 J.L. Ariaans slager.
Janssen cafetaria.

209 1963 Aabea bloemenhandel.

209a 1940 A.G. Remmers winkelier.
1970 Emma Apotheek.

211 1932 J.G. Verweij timmerman.
1959 P.J. Hermsen metaalbewerker.

213 1936 J.H. Mulder, J.J. Mulder fabrieksarbeider.

215 1940 N. Frederiks brandstof handelaar & meubeltransport.
1959 W.L. Hermsen.
1970 Jordens BV autospuiterij.

Rob Jordens is getrouwd met dochter Marion van Bakker Migo van de Willemsweg. Rob was jarenlang actief bij hockeyclub ZOW het latere HCQZ op de Stadsdijk.

215b 1932 H.H. van Ermingen blikbewerker.
1951 A. Vergeest.

217 1936 F. Seelen tuinman, W.M. Seelen naaister.
1940 W. Daniël.
1970 Gelderse-Utrechts spaarbank.

219 1936 C. Seelen tuinman,
1951 & J.W. Seelen tuinman, M.W. Seelen.

227 **St. Jansschool**

In de jaren na 1925 had de kerk behoefte aan katholieke scholen voor de jeugd uit het Willemskwartier en de Hazenkamp. Aan de Dobbelsmannweg de kleuterschool en meisjesschool.

De "Congregatie Dochters van Onze Lieve Vrouw" of zoals ze van oorsprong heette "Compagnie de Marie Notre Dame", kwam via Oss naar Nijmegen om het onderwijs voor meisjes in de nieuw gestichte parochie aan de Groenestraat op zich te nemen. Deze Franse Orde in Bordeaux was door Jeanne de L'Estonnac gesticht met als doel het opvoeden en onderwijzen van meisjes. De nonnen kregen hun eigen klooster achter de kerk met daarnaast de begraafplaats.

Naast de kerk kwam de St. Jansschool 1920-1980 voor jongens die later naar de ambachtschool zouden doorstromen.

Bron: *Noviomagus.nl* foto uit 1950

Onderwijzers in de jaren 1941 - 1948.

v.l.n.r.

Meester La Ruelle (5e), meester Jans (1ste), juffrouw Mies Dekkers (2e), meester J. van Groenestijn (6e), Hoofd der school W.A. van Steen (7e), meester van Reen (3e), meester Coubois (4e) en meester Boekhorst.

Lees meer:

<http://www.noviomagus.nl/Gastredactie/Vos/StJansschool/StJansschool.htm>

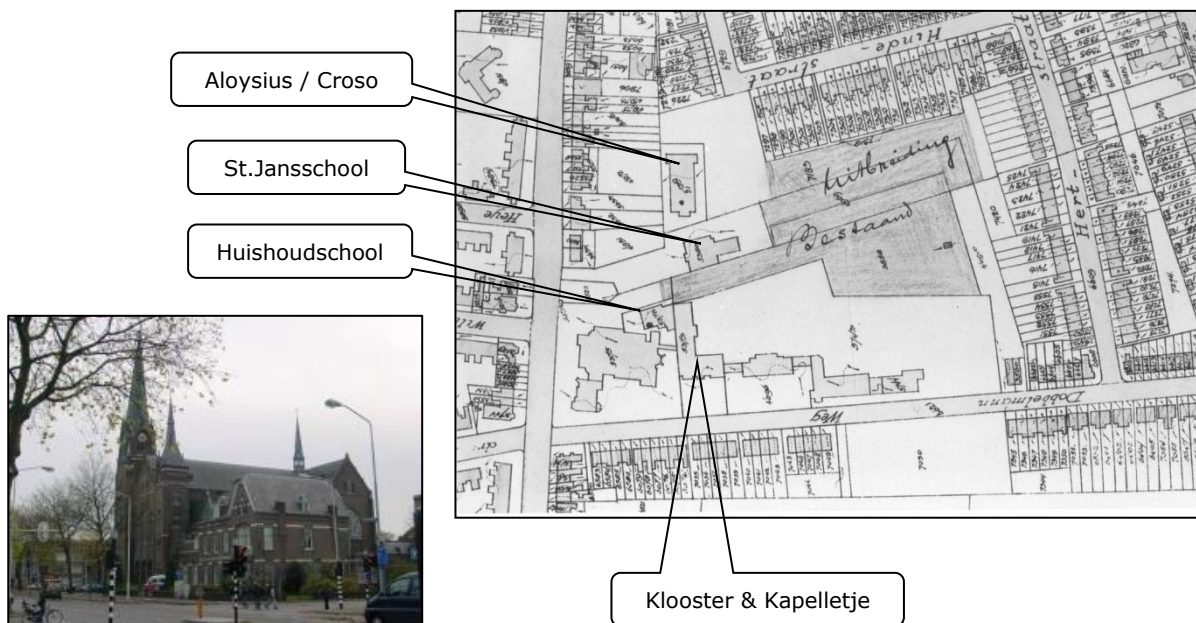
Naast de school werd het Aloysius gebouw gerealiseerd welke later dienst deed als bioscoop Het Corso Theater van Van de Mars van het Centrum Bioscoop in de Houtstraat. Het gebouw is gesloopt in 1997.

De jongens die voorbestemd waren om later door te leren gingen naar de St. Antonius school aan de verlegende Groenestraat. In de jaren na 1950 kwam aan de Bisonstraat een 2^e Antonius school erbij met daarnaast de Nijmeegse Schoolvereniging-2 voor jongens en meisjes van alle gezinten.

227b Huishoudschool Pensionaat Nôtre Dame (Ubbergen).

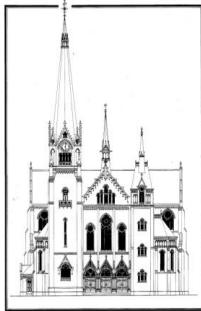
229 Groenestraatskerk

Op 05 november 1920 werd de eerste steen gelegd door pastoor van de Groenestraatskerk J.L. Mulekom. De H. Antonius Sint Anna Kerk, in de volksmond de Groenestraatskerk genoemd, is een grote kruisbasiliek (plattegrond in de vorm van een Latijns kruis) met een hoog opgaand en breed middenschip en smalle zijbeuken onder een lessenaarsdak met daarboven luchtbogen. Wat opvalt is dat de torens aan de Groenestraat van ongelijke hoogte zijn. Het interieur heeft veel bijzondere elementen zoals de rijk geornamenteerde preekstoel en de prachtige glas-in-loodramen in het koor, vervaardigd door het Roermonds atelier Frans Nicolas & Zonen.

De kerk is onderdeel van een groot RK, ommuurd complex met een voormalige pastorie, een kloosterhuis en een aantal schoolgebouwen. Deze kerk met bijbehorende gebouwen is de enige neogotische kerk die compleet bewaard is gebleven, maar ook als onderdeel van een religieus complex is ontworpen. De kerk is gewijd aan zowel Sint Anna als aan de H. Antonius van Padua. De wijding aan Antonius van Padua heeft naast een religieuze reden waarschijnlijk ook een meer pragmatische achtergrond; er is namelijk een schenking gedaan uit het zogenaamde Sint Antonius-of Grewenfonds. Dit fonds was gesticht door de Rotterdamse beschermer van de kunsten Grewen, een bekende van Margry, de architect van de kerk.

Boek 75 jaar Groenestraatskerk.

F.J.J. de Bont A. van Roekel
Geschiedenis van parochie en kerkgebouw

75 JAAR GROENESTRAATSKERK

Auteurs: FJJ de Bont & A. Van Roekel.
Met dank aan Truus Verheijen destijds Wezenlaan 34.

231 1911 Pastorie naast de kerk.

De pastorie van de Groenestraatkerk werd gebouwd in 1911 en is, net als de één jaar eerder voltooide kerk, ontworpen door A.A.J. Margry. De afwisseling van hoge en lage bouwdelen, de topgevels en dakkapellen en de schoorstenen verlevendigen het gebouw, dat verder maar weinig versieringen kent.

Groenestraat anno 1935.

Gezicht op de winkels vanaf 233 met op de hoek van de Dobbelsmannweg de latere RABObank.

Op de achtergrond de RK Groenestraatskerk.

233 1932 G.H.C. Brinkhoff slager, Brinkhoff slagerij.
RABObank.

235 & 237 1948 A.F. Hendrix sigarenmagazijn De Sport.
1948 Firma A.F. Hendrix & Zonen.
1980 Hendrix kantoorboekhandel.

Brandweer blust winkelpand Groenestraat

Nijmegen, 03 augustus 2010.

Maandag op dinsdagnacht is de brandweer ingezet om het winkelpand van Hendrix aan de Groenestraat in Nijmegen te blussen. Rond 2 uur vannacht ontstond de brand. Een appartement en de winkel zijn verloren gegaan.

In eerste instantie was het een kleine brand die zich later ontwikkelde tot een uitslaande brand. Uit voorzorg zijn alle omliggende bewoners uit hun woning gehaald. Sommige hebben elders de rest van de nacht geslapen. Twee omliggende panden hebben rookschade

NOVEMBER AANBIEDING

3 ordners **f 12,50**
Diskettedoos gekleurd
3 1/2 inch **f 9,95**

De mooiste, liefste en leukste
kerstkaarten koop je bij:

kantoorvakhandel
hendrix

groenestraat 235 – 237
6531 HJ Nijmegen
telefoon 080 – 55 99 41 / 55 01 21
telefax 080 – 55 01 21

opgelopen. Salvage is bij de brand geweest voor hulp aan deze bewoners en pandeigenaren. De technische recherche doet onderzoek naar de nu nog onduidelijke oorzaak van de brand.

Elisabeth Johanna Hendrix, geboren te Nijmegen, 27 mei 1924.

Lies Hendrix woonde met haar ouders Antonius F. Hendrix en Alida G.J. Hendrix-Overtoom, broers en zussen in de Groenestraat 235 bij hun winkel van kantoorartikelen. Haar zus Tine werkte bij banketbakker De Bie in de Krayenhofflaan. Op 22 februari 1944 was Tine ziek en Lies bood aan haar die dag te vervangen. Tijdens het bombardement kreeg het hele huizenblok hoek Marialaan-Krayenhofflaan een voltreffer en Lies is daarbij omgekomen.

Bron: Bart Janssen, De pijn die blijft.

Mevrouw Loermans-Hendrix woonde met haar ouders, vier zussen en drie broers in de Groenestraat nummer 235. Haar ouders hadden daar een winkel in kantoorartikelen. Haar zus Tinie werkte als hulp in de huishouding bij banketbakkerij De Bie aan de Krayenhofflaan en als het druk was hielp ze ook mee in de winkel. Die 22ste februari 1944 was Tinie ziek en haar zus Lies, die de familie De Bie ook goed kenden, bood direct aan mevrouw De Bie te gaan helpen. Ze vertrok 's morgens vroeg naar de Krayenhofflaan. Mevrouw Loermans, die in de Schoolstraat op school zat, vertrok om ongeveer kwart over een, direct na het eerste luchtalarm, om niet te laat te komen.

Verslag: zus mevrouw R. Loermans-Hendrix: Ik liep op de hoek van de Thijmstraat en de Willemsweg, toen ik voor de tweede keer het luchtalarm hoorde. Meteen vielen de bommen. Ik schrok verschrikkelijk, rende een tuintje in en verborg me achter struiken. Toen het weer stil werd, ben ik naar huis gerend. Na enige tijd wilde ik toch weten wat er gebeurd was. Met mijn oudste zus probeerde ik via de Graafseweg naar de stad te komen, maar bij de spoorbrug mochten we niet verder. We zijn toen via een omweg in de St. Annastraat terechtgekomen. Daar was het verschrikkelijk. We zagen één lange stroom mensen, die slachtoffers naar het Canisiusziekenhuis brachten.

Lange rij gewonden

We zagen van alles voorbijkomen. Ladders, deuren, zelfs een brede plank op het onderstel van een kinderwagen deden dienst als brancard. Vanuit de ramen van de huizen werden dekens naar beneden gegooid om de vaak zwaargewonde mensen tegen de kou te beschermen. Aan het einde van de St. Annastraat trok een onvoorstelbaar brede rookkolom naar de hemel. Het was vreselijk om te zien en we zijn weer naar huis gegaan. We wisten toen nog niets van Lies.

Een paar uur later kwam er een klant in de winkel die vertelde dat de hoek van de Marialaan en de Krayenhofflaan gebombardeerd was. Mijn vader en mijn twee broers zijn direct naar de Krayenhofflaan gefietst. Het complete huizenblok was verwoest en ze moesten machteloos toezien hoe het vuur door een deel van de puinhopen vrat. Pas de volgende dag mochten ze gaan graven. Lies lag onder het verwoeste aanrechtblad. Ze had Corrie de Bie in haar armen. Op de plaats waar de keuken was geweest, vonden ze mevrouw de Bie. Er waren toen al slachtoffers uit dat huizenblok naar de kerk gebracht, waar een noodkapel was ingericht. Mijn vader en broers hebben Lies zelf naar de kerk gedragen. Ze hebben haar op haar buik gelegd, omdat het gezicht onherkenbaar verminkt was. Ik ben ook nog naar de noodkapel geweest, maar heb Lies niet meer gezien.

Alle lichamen lagen onder lakens en mijn vader vond het beter dat we haar niet meer zouden zien. Ik weet niet meer of ze daarna nog naar het massagraf op de Graafseweg is gebracht, want ze heeft ook in het lijkenhuisje bij de kerk in de Groenestraat gelegen. Ik ben wel op zaterdag 26 februari naar de officiële massabegrafenis geweest. De maandag daarna is ze op op het kerkhof van de Groenestraat naast Nolly van Orsouw begraven. Nolly woonde op de Dobbelsmannweg en werkte bij Vroom & Dreesman. Ze was enig kind en is ook bij het bombardement omgekomen.

*Hoek Marialaan –Krayenhofflaan
Op deze locatie aan de Krayenhofflaan
stonden drie panden.*

*206 F.P. van Hezik
208 J.J.F. Toussaint
210 G.H.S. Brinkhoff
214 Onbewoond
216 W. de Bie*

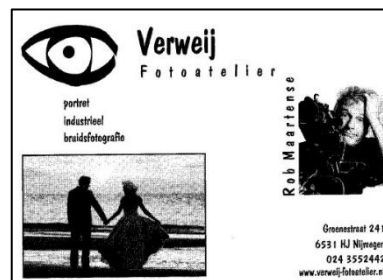
Bakkerij de Bie 2004.

241 Tot 2004: Foto Verweij.

243 Boshom, radio, TV & Servicebedrijf.

24x 2004 Slagerij Theo Edman.

245 1955 H.G. Smits, A.H. Smits kantoorbediende.
1963 T. Philipsen timmerman.

247 1936 A. Straten koopman.
1948 A. Straten, P. Straten groentehandel.
Vanaf 2004 Heymans groenten, fruit en kaas.

253 1963 G.J. Ariaans slager, M.C.C. Ariaans typiste.
1990 Wim Coenen slagerij.

Schoenfabriek Wotana

De latere SWIFT schoenfabriek.

Bron: *Huis van de nijmeegse geschiedenis*.

De vrouw van Wim Jansen werkte tijdens de 2^e wereldoorlog op de schoenfabriek „Wotana" in de Groenestraat. Later werd deze fabriek omgedoopt in „Swift" en verhuisde naar de Muntweg. De vrijgezellen van deze fabriek zouden op de schoenfabriek van Hoffman in Kleef moeten gaan werken. Zelf werkte ik als schilder op de kinderwagenfabriek „Patria" aan de Weurtseweg en de directie daarvan zou arbeidskrachten moeten leveren voor de te bouwen verdedigingswerken aan de Franse kusten.

Voor Ferdinand H. Biessels was in oktober 1967 de cirkel gesloten. Na zijn carrière gestart te zijn als mededirecteur en aandeelhouder bij de N.V. Schoenfabriek voorheen Frans Verschuur werd hij in november 1934 mededirecteur en aandeelhouder bij de N.V. Wotana Schoenfabriek te Nijmegen. Bij notariële akte van 1 juni 1931 werd door Theodorus en Hendrikus Otten dit bedrijf opgericht, waarna de aandelen overgedaan werden aan Herman Otten en Willem Anne van Heijningen, die vanaf dat moment fungeerden als directeur respectievelijk president-commissaris. Twee maanden later werden de gelederen versterkt met Dirk Christiaan Janssen als aandeelhouder en commissaris.

Het productieapparaat bleef om uitbreiding en daarmee ook om kapitaal vragen. In 1932 verhuisde de fabriek van de Smidstraat naar een pand in de Groenestraat om zo aan de behoefte tot meer ruimte te kunnen voldoen. Enige jaren later trad Ferdinand Biessels als vierde aandeelhouder tot de vennootschap toe, waar hij als directeur het beheer voerde over de verkoop- en reclameactiviteiten en het merk Swift creëerde. Herman Otten bleef de leiding houden over de fabriekorganisatie, de inkoop, calculatie en administratie.

De samenwerking tussen Otten en Biessels wierp al snel vruchten af en spoedig was men genooddakt weer naar een grotere bedrijfsruimte uit te zien, die gevonden werd aan de Muntweg, waar de gebouwen van de kunstzijdespinnerij Drya aanvankelijk gehuurd, later gekocht konden worden. Na grondige verbouwingen werd de fabriek in november 1940 feestelijk geopend onder de bedrijfsnaam Swift Schoenfabriek.

Opkomst en Neergang van Robinson en Swift schoenfabrieken B.V. te Nijmegen

Bron: *Noviomagus – Henk Hendriks*.

Nijmegen kende in de jaren na 1930 een bloeiende schoenindustrie. Vele mensen in Nijmegen en wijde omgeving zijn in de periode 1929 - 1980 werkzaam geweest bij Robinson aan de Groesbeekseweg, of bij Swift aan de Muntweg.

De laatste en nog enige directeur Theo Salet van Swift en Robinson Schoenfabrieken B.V. te Nijmegen, heeft op 18 november 1985 het

gehele archief van deze in 1981 ter ziele gegane onderneming officieel geschonken en overgedragen aan het Gemeentearchief van Nijmegen. De hoeveelheid papier zoals die aangetroffen werd besloeg een geschatte lengte van 600 meter. Na inventarisatie en diverse selecties resteert nog 8 meter archief en documentatie. De inventarisatie van het archief is door Christa van der Velden

uitgevoerd in het kader van de opleiding tot middelbaar archiefambtenaar aan de Rijksarchiefschool in het cursusjaar 1985-1986.

De grote groei van deze voor Nijmegen nieuwe industrie vond plaats na 1930; in 1945 hadden de vier grote schoenfabrieken in Nijmegen (Robinson - Swift - Nimco - Wellen en Co) met samen 920 personen in dienst, een verdubbeling van het aantal van 1930. In 1948 bedroeg het aantal al 1223. Tot op de helft van de jaren zestig maakte de schoenenindustrie een bevredigende ontwikkeling door, maar daarna begonnen de moeilijkheden hand over hand toe te nemen. Doordat de schoeiselbestedingen van de consumenten daalden, het publiek zich meer richtte op de steeds wisselende mode en doordat er een aanzienlijk marktverlies optrad ten gunste van de buitenlandse concurrentie en de totstandkoming van de E.E.G. vond er een belangrijke teruggang plaats in de schoenindustrie in Nederland. Voor Nijmegen betekende deze ontwikkeling dat het zijn plaats in de schoenenmarkt niet vast kon houden en in het begin van de jaren tachtig helemaal verloren had.

Nimco is het enige overgebleven schoenenmerk met haar fraaie kantoor in Berg en Dal.

- 245 Gereformeerde Kerk, helaas afgebroken in 2008. Het kerkje lag links van de ingang van de Smit Draad Fabrieken. 1929 Wijkgebouw Gereformeerde kerk (foto nu zonder torentje).

Oud Smit medewerker Wim Erinkveld stuurde mij bijgaande foto en melde nog het volgende.

Toen ik er werkte was in de periode rond 1995 de bedrijfs-arts in het kerkje ondergebracht.

2023 Van Ineke Neutel van Dijk (Canada).

Mijn vader, Ds. Wiebe van Dijk was predikant van Gereformeerde Kerken van Nederland en stond in de Noorderkerk, later de Immanuelkerk, Bijleveldsingel 45, hoek Staringstraat. Hij was daar actief van 1942 tot 1947. Ds. A. van Doornik stond in de Gereformeerde Groenestraatkerk. Een keer per maand leidde mijn vader de dienst in het wijkgebouw, zoals hij het altijd noemde.

Ineke heeft een boek geschreven over haar vader en haar oorlogsjaren in Nijmegen. Dit boek komt medio zomer 2023 nu ook uit in het Nederlands bij uitgeverij Verloren.

Titel: Duizend angsten, een Nijmeegse dominee en zijn gezin tijdens de oorlog.

1912 Noorderkerk.

Tijdens de Slag om Nijmegen in september 1944 raakte de Noorder-kerk zwaar beschadigd. Direct na de bevrijding werd gestart met het herbouwen van de kerk in oorspronkelijke staat. De herbouw kostte fl.220.000. In 1946 kon de herbouwde kerk weer in gebruik worden genomen. In 1963 werd de Noorderkerk hernoemd naar Immanuël-kerk. In 1972 werd de kerk gesloten en een jaar later werd het gebouw afgebroken.

Op 17 september 1944 was het mijn vaders beurt om daar de dienst te leiden. Midden in de dienst gingen de oorlog sirenes af. Iedereen wachtte met angst op het all-clear. Aan het einde van de dienst was er nog steeds geen all-clear, dus zou het niet veilig zijn om naar huis te gaan. De gemeente begon psalmen en gezangen te zingen, zoals ze gewend waren te doen onder zulke omstandigheden. Na een uur was nog steeds geen all-clear en men begon om zich af te vragen hoe lang ze nog moesten zingen. Geconfronteerd met het idee dat ze misschien de hele dag zouden moeten zingen, besloten ze naar huis te gaan. Het was maar goed dat ze vertrokken, want het all-clear klonk pas op 5 mei, als een symbolisch gebaar om het einde van de oorlog te vieren.

Die dag, 17 september 1944, kwamen de parachutisten bij duizenden neer en begon de strijd om de bevrijding van Nijmegen. De Noorderkerk en de pastorie werden zwaar beschadigd maar het wijkgebouw kwam er goed af.

De familie vertrok in 1953 toen vader een functie kreeg bij St. Catharines, Ontario, Canada.

Groet, Ineke Neutel van Dijk.

Er ging ook een gedeelte van het personeel uit Slikkerveer mee naar Nijmegen om het onervaren personeel van Smit Nijmegen bij te scholen. Dat gaf een probleem. Verhuizen van een gereformeerd dorp naar een katholieke stad! De oplossing werd gevonden door het beschikbaar stellen van een

gebouwtje voor diensten en bijeenkomsten. In 1929 werd het, aan de overkant, naast de Smit draadfabriek gebouwd. Behalve het personeel uit Slikkerveer was ook de leiding van Smit in die tijd gereformeerd. In latere jaren huisveste het gebouwtje ondermeer de bedrijfsarts. Er kwam een nieuw gereformeerde Maranathakerk aan de Steenbokstraat. Het stond daarna lange tijd leeg totdat het in 2008 werd gesloopt.

Bron Google Earth: 2009 Smit Draad.

247 EW Smit Draadfabrieken.

Kerkje nr 245.

De nummering is rond 1994 gewijzigd. Zie hierna onder nummers vanaf 249 naar 265.

249 1913 Pieter C. Korteweg.

Bron: Noviomagus.

De eerste bewoner was Pieter Cornelis Korteweg (Groningen 29 december 1888 – Bennebroek 13 september 1970). In de adresboeken uit de periode 1913-1916 staat hij vermeld als: "Korteweg, P. C., Dir. Potterij Rembrandt, Groenestraat 249. De andere directeur Pieter Cornelis Köhler was vanaf december 1912 niet meer bij deze fabriek betrokken.

N.V. Potterij Rembrandt.

In de periode 1912-1916 was de fabriek van de N.V. Potterij Rembrandt gevestigd op het adres Groenestraat 253 in Nijmegen. Op 30 augustus 1912 werd vergunning verleend voor de bouw van een directeurswoning. Op deze woning prijkt nog altijd een tegeltableau met de naam "Saskia". De naam verwijst

ongetwijfeld naar Saskia van Uylenburgh (1612-1642), de vrouw van Rembrandt. Het ligt voor de hand dat het tegeltableau in 1912 is vervaardigd in de eigen fabriek van Potterij Rembrandt en bij de bouw van de directeurswoning is aangebracht. In 1916 werd de draadfabriek van Willem Smit & Co's Transformatorenfabriek in het fabriekspand gevestigd. Bij de hernummering op 17 december 1922 heeft het woonhuis huisnummer 265 en de draadfabriek huisnummer 269 gekregen.

Pas vanaf 1920 werd de naam Potterij Rembrandt weer gebruikt. In de periode 1920-1922 was de fabriek gevestigd op het adres Graafscheweg 183a. Op 8 september 1920 ging Köhler een nieuwe vennootschap onder firma met Franciscus Theodorus Maria Dekkers (Tilburg 12 januari 1899 – Breda 13 januari 1975) aan. De firma zou in 1922 al weer geliquideerd worden. "Het in 1918 solied gebouwde Fabrieksgebouw met Schoorsteen en ERF, genaamd „Potterij Rembrandt” werd in de De Maasbode van 9 september 1922 te koop aangeboden. "Potterij Rembrandt Graafschew. 183a" stond nog vermeld in de Naamlijst voor den Telefoon dienst 1924.

In 1924 was de Vulcaniseerinrichting "Vulcania" op dit adres gevestigd. Graafscheweg 183a kreeg op 26 mei 1924 huisnummer 185.

2017 Van Lep Ewals

Beste René,

Net terug van vakantie las ik je verzoek in De Gelderlander om foto's van het gereformeerde kerkje van de Groenestraat. Aangezien ik mijn jeugd heb doorgebracht in huize Saskia, Groenestraat 265, naast het kerkje, dacht ik er nog wel een foto van te kunnen vinden. Vanmorgen ben ik in de oude fotoalbums gedoken van mijn bijna 98-jarige moeder en vond nog twee foto's die een beperkte indruk geven van de buitenkant. De eerste toont de ramen aan de zijkant, de tweede de dakpartij, die twee niveau's kent.

1. Marijke en Jacq Ewals in de zandbak. Foto genomen ca 1949 vanuit de tuin van huize Saskia, Groenestraat 265 te Nijmegen.

2. Foto genomen bij het Eerste Heilige Communiefeest van Leo Ewals, 1954, met van links naar rechts: boven: (moeder) Francisca Ewals-Stal, midden: Leo, Marijke en Jacq Ewals. onder: Wim van de Munkhof (neefje) en Paul Ewals.

249 1940 Firma van de Sande & Co verffabriek.

255 1940 J.M. Faazen landbouwer, W.A. Faazen landbouwer, 1955 & J.T. Faazen melkventer.

257 1936 D. Vos, B. Vos fabrieksarbeider.

259 1936 W. Kuipers kleermakers.
1955 J.J. Klaassen bureau huisvesting.

263 1951 Wijkgebouw Gereformeerde kerk.

265 Hernummering 249 naar 265. Zie onder nr. 249.

269 Draadfabriek van Willem Smit & Co's Transformatorenfabriek.

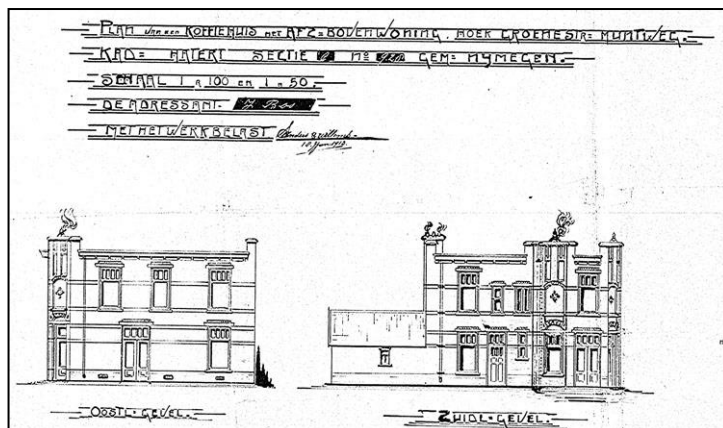
271 1932 F.W. Ariëns uitvoerder bouw, J. Ariëns timmerman.

279 1931 J.G. Langenhof, dochter Helena T.H. Langenhof.

Bron: Noviomagus.nl - Rob Essers.

Op 4 februari 1913 verleenden B&W aan koffiehuisshouder Joh. Bos vergunning voor de bouw van een koffiehuis met bovenwoning aan de Muntweg. Het pand Groenestraat 279 (hoek Muntweg) werd in 1931 gedeeltelijk vernieuwd, uitgebreid en veranderd. Daarvoor werd op 1 mei 1931 vergunning verleend aan J.G. Langenhof. De eerste steen stamt uit 1931: EERSTE STEEN GELEGD DOOR H.T.H. LANGENHOF 23-6-1931.

Helena Theodora Hendrina Langenhof (Nijmegen 16 december 1911 - Nijmegen 2 augustus 1993) was de dochter van Johannes Gerhardus Langenhof (Pannerden 23 juni 1882 - Nijmegen 31 januari 1949). Op 23 juni 1931 was zij 19 jaar oud. Vader en dochter zijn begraven op het kerkhof aan de Groenestraat. Begin jaren '50 heette het Café Biljart de Munt op de hoek van de Groenestraat en de Muntweg nog Café "Langenhof".

- 287 1955 J. van Meegen schipper.
- 289 1932 G.J. Hoekstra, I.G.J. Hoekstra kantoorbediende.
- 291 1963 A.T. Schoots leraar.
- 293 1940 J.G. Faber boekhandelaar.
- 295 1963 F.H. Marris bouwkundige.
- 299 1932 A. Buijs uitvoerder/bedrijfsleider,
1955 & T. Buijs bedrijfsleider.
Judith Reedijk.

*Naar aanleiding van NSV Nijmeegse Schoolvereniging reünie in november 2014.
Marlies van der Klugt, mijn vroegere buurmeisje van de Postweg, had mij opgegeven voor de reünie.
Maar mijn lagere school was niet de NSV, maar de Klokkenberg in de stad. Marlies en ik hebben samen op de Klimop kleuterschool gezeten en later ook weer samen op het Nijmeegs Lyceum.*

Ik kan je vertellen dat mijn vader wél op de NSV heeft gezeten; 1928-1934. Hij is inmiddels 92 jaar en nog steeds in Nijmegen woonachtig. Ik heb met mijn ouders en een zusje in 1954/1955 aan de Groenestraat 299 gewoond.

Mijn ouders en mijn zussen en ik zijn alle zes lid geweest van de gymnastiekvereniging De Hazenkamp.

- 303 1938 H.P.J. van Breemen onderwijzer, J. Van Breemen.
- 305 1951 M. in de Wei
- 307 1963 Van Rossum's maatkleiding.
- 309 1938 J. Westra, Y. Westra, C.M. Westra, W.J. Westra,
- 317 1963 C. Klunder.

- 321 1936 J. Kunst handelsreiziger.
1963 H.L.E. Kusters chemische reiniging.
- 323 1948 N.P.P. Driessen, P. Driessen kantoorbediende.
1959 W.C.J.M. Evers bakker.
1990 Rob Fransen paardensportartikelen tot 2017.

- 325 1940 Wim Nijenhof banketbakker & Lenie J.H. Nijenhof-Braam.
Bron: Noviomagus – Els Koot.
Deze foto is genomen omstreeks 1956. Op bezoek was een Canadese of Engelse militair die tijdens de oorlog in ons huis gelegerd was. De foto is genomen in de tuin van Groenestraat 325.
1 Giny Nijenhof, 2 Lenie Nijenhof-Braam, militair, 4 Wim Nijenhof,
5 Frans Nijenhof, 6 Els Nijenhof, 7 Wim Nijenhof jr., 8 Ineke Nijenhof en 9 Geert Nijenhof.

327 1940 Ph. Schroth schipper & J.F. Schüle machinist.

329 1938 H.G. Wassing.

333 1938 Pieter Veltmeijer.

Geboren te Utrecht, 28 december 1902.

Pieter Veltmeijer, zoon van Antoon N. Veltmeijer en Angenita J. Dulker, trouwt met Petronella Wiesell en was vader van twee kinderen. Op 22 februari 1944 had hij loketdienst op het stationspostkantoor. Tegelijk met zijn dochtertje verliet hij zijn huis; zij ging naar school en hij naar zijn werk. Op het Stationsplein raakte hij door de bommen zwaar gewond. Enkele dagen later is hij aan zijn verwondingen bezweken. Zijn naam staat vermeld op de plaquette in het voormalig postkantoor Van Schevichavenstraat.

Het gezin Veltmeijer woonde in de Groenestraat nummer 333., net voor de spoorwegovergang. Mevrouw Veltmeijer zat eigenlijk op de christelijke Creutzberg school aan de Hazenkampseweg, maar omdat daar een fanatieke NSB'er tot hoofd was benoemd, hadden haar ouders haar van school gehaald. Leerkrachten die weigerden met die man te werken, zijn toen aan huis les gaan geven. Ook de huiskamer van het gezin Veltmeijer werd een aantal maanden overdag als klaslokaal ingericht. Die noodtoestand duurde net zolang tot er les gegeven kon worden op de Klokkenbergschool aan de Muchterstraat.

Het vertrek

Verslag: dochter mevrouw A.J. Veltmeijer: Op 22 februari 1944 stond ik klaar om naar school te gaan. Hoewel het eerste luchtalarm nog niet was beëindigd, zie mijn moeder dat er al zoveel mensen op straat liepen dat vader en ik wel konden vertrekken. Vader naar zijn werk en ik naar school. Vader, die meestal op het hoofdpstkantoor in de Van Schevichavenstraat werkte, had die dinsdag loketdienst op het stationspostkantoor. Hij nam daarom de korste weg en fietste via het platgereden zandpad langs de rails naar het station.

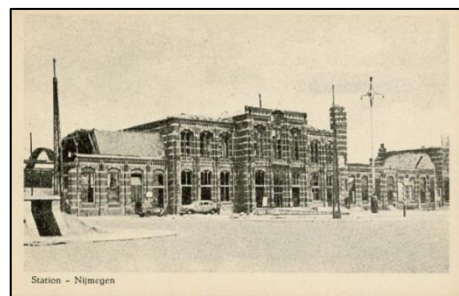

Het station gebombardeerd

Ik ging eerst op de Graafseweg mijn vriendinnetje Lili Vogel ophalen en even later passeerden we de Leliestraat. Daar stond een man die ons toeriep dat we naar huis moesten, omdat het in de lucht nog lang niet veilig was. We schrokken en renden terug, zo hard we konden. Ik was net thuis, toen de bommen vielen. Voor het raam hadden we een vrij uitzicht in de richting van het station. In de verte slingerde van alles de lucht in en uit de hele omgeving van het station steeg pikzwarte rook op. Moeder riep meteen dat pappie erbij was, want ze wist dat hij daar ergens moest fietsen. Corry, mijn jongere zusje, en ik waren erg overstuur, want vader was alles voor ons.

Vader zwaar gewond

Mijn oom, die bij Willem Smit werkte en toevallig net voorbijkwam, had zich achter ons tuinmuurtje laten vallen, terwijl hij naar ons schreeuwde dat we op de grond moesten gaan liggen. Daarna is hij meteen met een aantal mensen gaan zoeken, maar zij konden vader nergens vinden. Op de ophangen lijsten van doden en gewonden stond de naam verkeerd geschreven en mijn oom las steeds over Waldmeijer heen. Later hebben we gehoord dat onze huisarts dokter Boer, die in de Van Welderenstraat nummer 123 woonde, vader heeft gevonden. Hij leefde nog, omdat zijn leren portefeuille zijn hart had beschermd, maar hij was onherkenbaar door de verschrikkelijke verwondingen. Op een handkar is hij naar het ziekenhuis gebracht en daar heeft dokter Enneking hem behandeld.

Overlijden

Woensdagmiddag kwam een verpleegster vertellen dat vader in het ziekenhuis lag. Ze schrok zo van mijn enorme gejuich dat ze omkeerde en weer vertrok zonder te zeggen in welk ziekhuis hij lag en hoe kritiek zijn toestand was. Aan het eind van de middag kwam ze terug, verontschuldigde zich en zei dat ze na mijn spontane reactie niet meer de moed had gehad iets te zeggen. Vader lag in het Canisiusziekenhuis. Moeder is daarop met de broers van vader naartoe het ziekenhuis gegaan en daar heeft ze nog met hem gesproken. Hij vroeg meteen of Corry en ik nog leefden, of het huis er nog stond en hoe het moederging. Toen was hij pas gerustgesteld, maar met zijn ijzeren wil bleef hij doorvechten. Donderdagnacht werd er aan de deur gebeld, en iemand kwam vertellen dat vader stervende was. Ondanks de avondklok is moeder naar het ziekenhuis gegaan. Ze was net op tijd. Om drie uur is hij gestorven.

Dokter Enneking heeft ervoor gezorgd dat het lichaam van vader in het ziekenhuis bleef tot na de massabegrafenis op 26 februari. Dat wilde moeder graag in verband met de te verwachten propaganda van de Duitsers. Een paar dagen daarna hebben we hem op enkele meters afstand van het massagraf aan de Graafseweg begraven. Tijdens de begrafenis, onder de teospraken, zag ik de honderden kisten staan. Nog steeds waren mensen op zoek naar vermisten. Het beeld van al diemensen die vertwijfeld deksels optilden, op zoek naar familieleden, is me altijd bij gebleven.

- 343 A.P. Hol schoenenmagazijn,
1963 & A.G. Hol, A.P. Hol schoenmaker, G.A. Hol schoenmaker, Peter Hol zat in 1978 op het Canisius college.
Zoon Gerard A. Hol.

Wij hebben vernomen van familie, schoenwinkel A. Hol Groenestraat, dat dit koekblik door de Swift is uitgereikt aan personeel en winkeliers ter gelegenheid van de productie van het miljoenste paar schoenen in een jaar. Dit is geweest in de zestiger jaren.

- 345 1936 J. Straten bakker en winkelier, H.P. Straten bakker.
Otten groente & fruit.
- 349 1940 P.B. Rengers vertegenwoordiger.
1948 J.H. Straten bakker.
- 351 1948 B. Lelieveld.
- 355 1959 A. Van Vugt, F.A. van Vugt chauffeur.
- 359 1955 H. Ten Kate.
Handelsonderneming Marja.
- 361 1940 W. Kroijenga kapper.
- 395 1951 H.P. Straten winkelier.

Groenestraat even nummers

- 2 1955 G. Van Horssen groothandel aardappelen, J.W. van Horssen kantoorbediende,
1959 Fairma Gebr. van Horssen groothandel aardappelem groente en fruit.
- 6 1940 Th.J. Derksen aannemer.
- 10 1940 J.A. Hofman van Ottele.
- 14 1948 B.T. van der Tol stuurman grote vaart, S. van der Tol opzichter Rijkswaterstaat.
- 24 1948 G. Beck.
- 34 1963 J.W.A. de Bruijn verpleegster.
- 38 1951 J.G. Willemstein chef NYMA.
- 40 1940 L.C. Hammer stucadoor.
1942 Catharina (Kitty) Henrica Machtildis Antonia Golsteijn.
1951 S.F. van de Weijer bankbeamte.

Geboren te Nijmegen, 19 september 1933.
Kitty Golsteijn, dochter van Petrus (Piet) J.H.J. Golsteijn en Clasina (Sien) F.C. Courbois, was met de tram op weg naar haar vader die bij Roding's bakkerijen werkte in de Jozef Israëlsstraat. Bij het station op 22 februari 1944 vielen de bommen en Kitty is door de luchtdruk ervan ter plaatse overleden. Haar vader vond haar terug, dood in de tram.

Bron: Bart Janssen, De pijn die blijft.

Verslag van haar zus mevrouw K. Bergsma-Golsteijn: Zij was onderweg naar haar vader om hem het broodtrommeltje te brengen dat hij thuis had laten staan. Haar vader, die direct na het bombardement op zoekging naar zijn dochter, heeft haar op het stationsplein gevonden. Ze was vrijwel ongeschonden maar de luchtdruk had haar gedood.

- 42 1955 W.H. Nillesen.

- 48 1932 J.W. Maters, C. Maters landbouwer, D. Maters kweker.
- 50 1948 A.A. van Zwam conducteur G.E.W.
- 52 1937 Wilhelm Rothschild, geboren 27 februari 1894 in Berlijn Duitsland, koopman in kantoor-machines en schoolbehoeften, gestorven 28 februari 1945 ergens in Europa.
Wilhelm Rothschild vestigde zich op 14 augustus 1937 in Nijmegen, komende vanuit Berlijn. Van hem is weinig bekend. Volgens het Joods monument woonde hij in Nijmegen, Groenestraat 52.
Woonde destijds in Abeelstraat 18.
1938 Secretariaat Algemene Volksuniversiteit.
1940 W.J. ten Dam Ham inspecteur 1ste klas Raad van Arbeid.
1948 J. Hingst.
1959 B.J. van Haren meubelmaker, A.C. van Haren coupeuse.
1963 A.W.M. Brummelhuis apotheker assistente.
- 60 1948 J.A. de Zwart verenigings-ambtenaar & rechtskundigadviseur, J.M. de Zwart kantoorbediende
1963 & W.H. Timmerman.
- 62 1951 H.A. Koot.
- 70 1963 J.M. Hutting, S.J. Hutting bloemiste.
- 72 1963 Ben van Berkel, Aannemersbedrijf.

- 108 1940 G. Hutting bloemist, J.M. Hutting onderwijzeres, S.J. Hutting.
- 114 1936 A.P. Steins sergeant, A.G. Steins.
1948 W.A.T. Lakenberg controleur NIJMA.
- 116 1940 M.A.C. Kropman tekenaar, M.J. Kropman besteller Van Gent & Loos,
1951 & J.L.H. Kropman.
- 118 Textielreiniging Groenestraat.
- 120 1936 A.G. van Dijk beambte Ned. Spoorwegen, A.H. van Dijk kleuterleidster.
- 122 1932 T. Mast monteur E.W.
- 124 1932 A.H. Wolf smid, J.A. Wolf timmerman, M.B. Wolf kapper, S.M.J. Wolf onderwijzeres.
1938 A.H. Wolf smid.
- 126 1940 W. Jansen sergeant-majoor.
- 128 1938 C.A.A.B.M. Wap klerk arbeidsbeurs.
1959 H.B. van Veen instrumentmaker, P.J. van Veen.
J. (Hans) C.H.R. van Veen (08 maart 1929).
- 130 1932 J. de Kluiver adjunct commies G en W.
- 132 1963 H. Gransch bankwerker, J.E.F.A. Gransch.
- 134 1948 G.K. Barten assuradeur levensverzekeringen, J.G. Barten.
- 139 1963 J.F. Lam huisschilder.
- 154 Peters natuursteen.
- 156 1963 Maison Susan kapster.

158 1932 J. Klijselij.

170 1938 Geopend 17 juni als clubhuis De Haard.
2010 Repair Center Nijmegen & Diaconaal Centrum De Haard.

172 1936 G. Kienhuis rijtuigfabriek.

174 1940 J.M. Faazen landbouwer, M.E.W. Landbouwster.
1963 A. Knoop autoverhuur & taxibedrijf & garagehouder, H. Knoop verpleegster.
't Achterhoekske.

176 1959 J.M. Valk hoefsmid.

178 1948 J.C.N. Nagelmakers automonteur.

180 1936 T.A. Groothuizen magazijnmeester.
Karel Bekkers.
1937 Familie de Wilde.

Familie de Wilde, met 10 kinderen o.a. Miep, Martha & Johanna de Wilde.

Johanna de Wilde was een van de drie "De Wilde zusjes" die samen met nog 2 zwagers werkten aan de Groenestraat bij Willem Smit & Co's Transformatoren fabriek tijdens de tweede wereldoorlog. Zij hield een dagboek bij van haar belevenissen in WO II tussen haar 14e en 19e jaar. Dit boek is onlangs gepubliceerd

en uitgekomen in meerdere landen en nu ook in het Nederlands. Het boek speelt zich grotendeels af in de fabriek van Smit. Ik heb dit zeer interessante boek van QV Uitgeverij gelezen en kon veel namen koppelen aan foto's die ik gevonden heb in het archief van Smit Transformatoren.

Lees meer, link: <https://www.willemsmithistorie.nl/wsmitttransformatorenfabriek/dansen-in-schuilkelders-johanna-wycoff-de-wilde>.

184 1963 J.J. Martens kleermaker, A.G.J. Martens laboratorium assistent, G.A.M. Martens tekenaar, H.J.A. Martens gezinshulp.

186 1963 J.G. Kuppen chauffeur.

192 1940 J.J. Frickel bankwerker.

198 1936 P.T. Groothuijse slager.
1938 G.J. Alberts kantoorbediende.
1959 A.P. Verhoeven slager.

200 De Groentekraam.

202 1951 D. Bouma.
Wout's bloemenshop.

206 1940 G.A. Frederiks arbeider.
1955 M. Straten.
1963 P. Frank, T.C. Frank verkoopster.

208 1948 H.J. Zuuring schoenfabrieksarbeider.
1955 M. Karstanje, P.C.M. Karstanje.

210 1920 Bron: Noviomagus - Ad Becude, 23 maart 2014.

In 1952 ging ik naar dit kleuter- of freubel schooltje, ik was toen 5 jaar. Het gebouw had toen tussen de twee lokalen een ingang met een boog in de vorm van een Haard (oude kolenkachel). Het linker lokaal weet ik nog, omdat ik daar mijn eerste aanvaring met een schaar heb gehad, in mijn hand dus. Wat er in het rechter was dat weet ik niet meer.

Agnes Reiniera Fröbelschool/bewaarschool.

Deze in 1920 gebouwde kleuterschool, ontworpen door J. Vingerhoets en C.N. Hoogterp, werd gebouwd in opdracht van de jonkheer Rutgers van Rozenburg, wiens vrouw twee jaar eerder twee dochters had gekregen: Agnes en Reiniera.

Het schoolgebouw is zeer opvallend door zijn geheel symmetrisch opbouw, door het grote contrast tussen de witgeschilderde stenen en de rode pannendaken en door zijn vrije ligging, op enige afstand van de straat. In 1960 werd het gebouw verbouwd door F.M. Oswald.

212 1951 J.G. Koppe monteur.

214 1951 F.H. Remers controleur NYMA,
1959 G. Remers bankwerker.

216 1936 J. van Zanten arbeider, G.B. van Zanten fabrieksarbeidster.
1940 T. Arnts, H. Arnts monteur-chauffeur.
1955 W. Kaspers magazijnbediende gemeente reiniging.

220 1932 J.M. Janssen uitvoerder.
1940 N.A. Busser.

222 1940 T.H. Derksen machinist Ned. Spoorwegen.

224 1936 J.J.J. Berkhout administrateur.
1951 H.J. Mast schilder,
1955 & K.H. Mast incasseerder,
1959 & W.J. Mast monteur PTT, K.H.F. Mast winkelbediende.

226 1940 W. Van Schooneveld ondermachinist Ned. Spoorwegen.

228 1936 D. Wolff tekenaar-opzichter.
1938 Vader Dolmans, machinist moterdrijver bij de Visserij inspectie.
Dochter Hetty Dolmans.

230 1938 J. Kleinmeijer bouwkundige.
1939 Theunissen, directeur drukkerij Bloembergen & Santee in de Stieltjesstraat.
1955 H.W.C. Hortensius chef machinefabriek.

232 1951 J.H. Reisiger belasting ambtenaar, J.T. Reisiger.

234 Jan Guelen.

238 1921 Drogister De Vijzel
1936 T. Blom drogist.
1963 J.C.F. Tesser, Drogisterij Tesser, M.J.H. Tesser typiste.
19xx Lamkamp drogisterij.

Wil Struik, Noviomagus 18 september 2015: Later heeft nog de Drogisterij Tesser 4 erin gezeten. Deze had de laatste van vier Drogisterijen in winkelcentrum Malvert.

240 1938 De Econoom schoenmagazijn.
1940 T.H. Jansen reiziger.

A. Holland Schoenen.
Hermens Schoenen.

Willemsweg

Van René Martens: *Tegenover de kerk was op de hoek De Vlijt, daarnaast de familie Bisschop. Het 2e huis woonde opa en oma Kwakkernaat met een klein raamwinkeltje waar wij als kinderen voor een kwartje ons vergaapte aan het snoepgoed. Hun kleinzoon Henk Kwakkernaat zat bij mij op de NSV MULO die ik na 50 jaar weer ontmoette bij een reünie van NSV leerlingen die voor de inval van de Russen in 1968 naar Jicin in Tsjechië waren geweest.*

242 De Vlijt fournituren.

246 1932 J.W. Janssen administrateur.

248 1940 H.J. Hurkmans handelsagent.

250 1932 M. Verweij.
1951 D. Bouman, C.W.J. Bouman kostuumnaaister.

254 1955 A.T. Klaassen.
1963 E.J.H. Huijben bedrijfsleider.

256-258 1936 A.L. Smits.
1940 G.P.M. Strik brood- & banketbakker. Foto: Bakkerij Strik.

Bron: Noviomagus - Dick Bertens.

Vanuit mijn slaapkamer keek ik uit op de bakkerij van Strik aan de Groenestraat. De heer Strik bakte, voor zover ik weet, het brood en zijn vrouw deed de afdeling Chocolaterie, waarbij ze met haar glimmende vuurrood gelakte nagels de klant exemplaren van een lekkernij aanwees die vervolgens al dan niet in een papieren zakje verdwenen.

Mevrouw Strik was een zeer goed verzorgd uitziende verschijning in een buurt waar rond de jaren-50 soberheid nog steeds troef was, hetgeen menig ploeterend huismoedertje vaak de opmerking 'kakmadame' ontlokte. Eigenlijk onterecht, want in de omgang was ze altijd heel aardig, maar ze was haar tijd(genotes) vóór vooruit, vond ik. Een-blokje-om, al dan niet vergezeld van hond, hield voor mijn ouders en mij in: Pootstraat, Willemsweg, Groenestraat, Dr. Schaepmanstraat, Pootstraat. Vooral tijdens zwoele zomeravonden kon zo'n ommetje - van nauwelijks een kilometer - uitlopen tot een uur, want onderweg werd je vaak door menig geestverwant staande en aan de praat gehouden. Als dat toevallig ter hoogte van Strik was, was dat bepaald geen ramp vanwege de heerlijke geuren die de bakkerij belangeloos verspreidde.

Op een avond, het zal omstreeks 1952 zijn geweest en ik was reeds naar bed gebonjourd, werd ik opgeschrikt door de sirene van een brandweerauto. Ik hoorde mijn ouders en burens in de tuin druk praten en dus kwam ik mijn bed uit, schoof het gordijn opzij en zag tot mijn ontzetting een vonkenzee uit de schoorsteen van bakkerij Strik de lucht in schieten. Ik had zoiets nog nooit gezien en vond dat gratis vuurwerk angstaanjagend. Het waren geen vlammen doch 'slechts' vonken, maar dit schoorsteenbrandje is me altijd bij gebleven.

1992 Maison Bulter brood- en banketbakkerij.

1996 Ingebruikname van de eerste Nijmeegse broodautomaat bij bakkerij Maison Bulter aan de Groenestraat. Hier kan 24 uur per dag brood 'uit de muur' worden gehaald.

264 1936 P.J. Akkers commies Ned. Spoorwegen.

266 1955 E.G. Hollants werkmeester schoenfabriek, C.M.L. Hollants kantoorbediende.

268 1940 G. van Olst machinist Ned.Spoorwegen.

272 1936 Petronella (Nellie) Maria Johanna Burgers.

Geboren te Nijmegen, 23 januari 1913.

Nellie was de dochter van Peter J. Burgers en Julia E. Nillesen. Zij werkte in de schoenenzaak van Holland in de Houtstraat. Het pand kreeg een voltreffer en vrijwel iedereen die in het pand aanwezig was, onder wie Nellie en haar vriendin Riek Michels, overleed ter plaatse. Er zijn vrijwel geen resten teruggevonden van Nellie en Riek, waardoor identificatie moeilijk was. In december 1944 werd Nellie's vader door granaatslag gedood.

Bij het bombardement van de schoenenzaak van Holland op 22-02-1944 was Hendrika W. (Riek) Michels (*Dordrecht, 18-10-1919) een van de twee slachtoffers, waarvan ik nooit nabestaanden of een foto kon achterhalen. Riek Michels, bevriend met de eveneens in de winkel omgekomen Nellie Burgers, woonde Groenestraat 272 in Nijmegen. Onlangs hoorde ik dat zij een broer Henk en een getrouwde zuster (naam onbekend) had.

Verslag van broer H.F. Burgers: Harry Burgers, broer van Nellie, woonde nog bij zijn ouders op de Berg en Dalseweg, toen hij zich in februari 1943 moest melden voor de Arbeitsinsatz in Duitsland. Hij weigerde en dook onder. In maart 1943 deden de Duitsers een inval in et ouderlijk huis. Zijn broer werd opgepakt en meegenomen naar het politiebureau. Zijn ouders kregen te horen dat hun zoon pas zou worden vrijgelaten als Harry zich gemeld had. De volgende dag heeft hij dat gedaan en hij werd meteen naar Ommeren gestuurd. Van daaruit werd hij op 16 juli naar kamp Hohenlanke bij Nestrelitz in de richting van de Poolse grens doorgestuurd. Op 1 december lukte het hem te ontsnappen, samen met Jan Slot uit Putten, en na een eindeloos lijkende tocht kwam hij op 14 december in Nijmegen aan. Jan Slot is later weer opgepakt en in een kamp bij Hamburg overleden. Harry wist dat hij met vuur speelde en zich niet meer op straat mocht laten zien, want de Duitsers waren onverbiddelijk. Zelfs de burens wisten niet dat hij weer thuis was. Hij moest zich dag en nacht verborgen houden.

Het bombardement

Op de 22ste februari hoorde ik de vliegtuigen overkomen, maar het bombardement zelf heb ik niet gehoord. Vanuit mijn dakkamertje zag ik de stad branden. Mijn ouders en ik waren dodelijkongerust, want mijn broers Willy en AD werkten bij Onze Kracht, de Coöperatieve Inkoopvereniging aan de Oude VAREKSMARKT. En mijn oudste zus Nellie werkte bij Holland, de schoenwinkel in de Houtstraat 12. Gelukkig kwamen Willy en AD vrij snel naar huis. Ze vertelden ons dat ze op afstand hadden gezien dat het pand van Holland verwoest was. Ze waren bang dat zowel Nellie als mevrouw Ria Holland en haar vijf kinderen niet meer in leven waren.

Ria Holland

Riek Michels

De volgende dag is mijn vader met mijn broer naar de veilinghal gegaan in de hoop iets van Nellie te vinden. Ze vonden niets meer, maar tegen mijn moeder hebben zij gezegd dat haar hand met een deel van de pols was herkend. Door die zogenaamde identificatie konden we haar een iegen graf geven. Ook van haar vriendin Riek Michels, die bij Vroom & Dreesman in de lunchroom werkte en eveneens in de Groenestraat woonde, is vrijwel niets teruggevonden. Riek was, zoals we later hoorden, tussen de middag bij Nellie gaan eten.

Even eruit

Op 23 februari hield ik het niet meer uit. Ik wilde ook iets doen en ben naar de stad gelopen. Mijn ouders hadden tegen de burens gezegd dat ik in verband met de situatie enkele dagen verlof had gekregen. Ik gokte erop dat de Duitsers nu wel wat anders aan hun hoofd hadden. Toch voelde ik mij niet op mijn gemak. De emoties en de spanning toch te worden opgepakt dreven me steeds weer naar huis en na ongeveer vijf dagen vertrok ik weer. De burens gaven me een voedselpakket mee voor onderweg, niet vermoedend dat die reis slechts enkele meters ver zou zijn.

De begrafenis van Nellie op het kerkhof aan de Groenestraat heb ik niet durven meemaken. Voor mijn ouders is de periode daarna ontzettend moeilijk geweest. Nellie was ddo en voor mij was de situatie gevaarlijk en onzeker. Op 17 september 1944, de dag van de bevrijding, kon ik weer vrij bewegen. Maar de situatie bleef gevaarlijk, omdat Nijmegen als frontstad regelmatig met granaten bestookt werd, ook rondom ons huis. Op 2 december, 's morgens om 11 uur, zaten we weer in de kelder. Mijn moeder vroeg mijn vader de rozenkrans uit haar zak te halen. Juist op het moment dat mijn vader bij de kapstok achter de voordeur stond, ontplofte er een granaat in onze voortuin. De splinters drongen doro glas en voordeur en mijn vader werd levensgevaarlijk gewond. Een Engelse legerarts heeft hem naar het Canisius ziekenhuis gebracht, maar toen wij hem daar wilden bezoeken was hij al overleden. De oorlog is voor ons geen gemakkelijke tijd geweest. We zijn er doorgekomen, maar de verliezen zullen altijd in mijn ziel gebrand blijven.

- 272 1955 H.J.J. Velema, W. Velema werktuigkundige.
1963 J.M. Schouten winkelchef.
- 278 1959 J. Van Heesch schoenmaker, M. Van Heesch schoenmaker.
- 282 1940 G.M. Busser oud-wethouder, E.Th. Busser.
- 284 1932 W.J.M. Horstink onderwijzer, F.T.J. Horstink onderwijzer, A.J.M. Horstink, T.E.H. Horstink.
1936 G. Smits chauffeur.
1940 A. Schoones stoker Ned. Spoorwegen.
- 292 1959 N.A. Verheijen bankwerker.
- 294 **1913 NV Willem Smit & Co**

NV Willem Smit & Co's Transformatorenfabriek aan de Groenestraat werd in 1913 opgericht door Willem Smit, die enkele jaren daarvoor een transformatorenfabriekje had opgericht in Slikkerveer, onder de rook van Rotterdam. Op zoek naar een nieuwe locatie voor zijn snelgroeende bedrijf kwam Smit op Nijmegen uit. Daar had hij in 1886 de eerste gemeentelijke elektriciteitscentrale van het land gebouwd.

Op deze foto's is een deel van een uitbreiding uit 1929 te zien, waaraan later overigens een verdieping is

toegevoegd.

In november 1913 werd de fabriek in gebruik genomen. Spoedig vonden er uitbreidingen plaats en ook het aantal werknemers nam gestaag toe: van 38 man in 1913 tot bijna 600 in 1940. In 1949 kwam de duizendste werknemer in dienst. Later nam het aantal werknemers flink af en enkele jaren geleden werd de fabriek deels gesloten.

2000 Bedrijvencentrum Groenestraat.

Het gebouw aan de Groenestraat is omgebouwd tot een bedrijvencentrum. Met circa 110 kantoren en enkele facilitaire ruimten zijn deze vooral geschikt voor starters en MKB bedrijven. In 2001 is een gedeelte wegens leegstand gekraakt geweest.

- 284 Wim A. Schoones.
- 286 1955 F. Holl metselaar.
- 290 1927 Israël (Julius) Cohen.

Geboren 11 juni 1892 te Den Bosch, bestuurder/ondernemer, gestorven 27 juli 1942, vermoord in concentratiekamp Auschwitz. Na nieuwbouw nu Groenestraat 286A.

Jodenvervolging - Transport 04: Westerbork-Auschwitz 24 juli 1942.

Julius (Israel) Cohen vestigde zich op 22 augustus 1927 in Nijmegen, komende uit Utrecht. Hij was gehuwd met Marie-Louise Constant, die katholiek was. Zij kregen zes kinderen, die katholiek gedoopt werden: Hartog (Herman), Mozes (Maup/Bop), Jacques, Wilhelm, Jacob en Margriet.

Op 10 mei 1942 is hij als jood op het Politiebureau in Nijmegen gearresteerd. Via Arnhem werd hij naar Scheveningen getransporteerd en vandaar ter vernietiging naar Auschwitz. Zijn oudste zonen: Herman, Maup en Jacques, doken uit vrees voor arrestatie onder; Jacques bij de verzetsman Norbert van Stokkum die later ook in een concentratiekamp is omgebracht. Alle zes kinderen overleefden de oorlog. De 72-jarige moeder van Julius: Melanie Seraphine Cohen-Hoffmann, die met haar zonen Jakob (Jaap) en Wilhelm op de Willemsweg 83 woonde, is met deze twee zonen en met de bij haar logerende kleinzoon Herman (zoon van Maurits Cohen uit Rotterdam) op 19 december 1942 in een vrachtwagen afgevoerd. Ook deze familie zijn in Auschwitz vermoord.

Er staat een foto van zijn gezin en van hemzelf met twee van zijn zonen op: www.joodsmonument.nl; OGS, ged.boek 8; PK; collectie Bart Janssen met foto's. Stolpersteine: Op 19 april 2023 zijn voor het huis Groenestraat 286A de gedenkstenen geplaatst. Lees meer over de familie Cohen, link: https://www.genealogie-rene-martens.nl/files/5616/8232/4530/Familie_Cohen_Oorlogsgeschiedenis_230424.pdf

315 1936 W. Verdijk kantoorbediende PTT.

326 Bron: Noviomagus - Will Dekker.

Deze foto is genomen eind december 1923 voor het huis waar ik op 29 juli 1921 geboren ben Groenestraat 326. (let op de oude lantaarn). Deze huizen staan er niet meer, daar is later het kantoor van Willem Smit Transformatorenfabiek op uitgebreid.

Spoorweg overgang

328 1936 T.G.H. Blom boekhouder.

340 1955 A.N. Veltmeijer.
1963 M.J.F.M. van den Hogen typiste.

342 1936 J.A.L. Berkers hoofdconductor Ned. Spoorwegen,
1951 & J.A.M. Berkers stenotypiste.
1963 T.H. Gradisen timmerman.

344 1932 J. Cremers, A. Cremers fabrieksarbeider.
1938 J.F. Wanroy.
1940 T.J. Ong electro technisch ingenieur.

346 1940 H.A. van Dam.

348 1932 H.K. Hasenack, G.M. Hasenack, H.C. Hasenack.

350 1920 Gerard J. Bouman gemeenteraadslid, W.C. Bouman ambtenaar Gemeentelijk Electriciteit Werken, W.M. Bouman.
1951 & C.W.J. Bouman.

220601 Van Wim de Winter.

Ik vond vandaag je eeuwdocument van de Groenestraat. Helaas stond er voor mij niets nieuws in, wel kan ik nummer 350 voor je aanvullen.

Gerard Bouman had tenminste twee dochters Cornelia & en twee zoons Wim & Paul. Maatschappelijk was hij zeer actief. Al in 1923 staat hij op de lijst van de "Katholieken" voor de gemeenteraad. Hij staat op plaats 12 en komt niet in de raad. Maar vier jaar later, nu voor de Rooms-Katholieke Volkspartij, is hij lijsttrekker en neemt zijn zetel in de raad. Datzelfde jaar is hij ook kandidaat oor de Provinciale Staten en in 1929 zelfs voor de Tweede Kamer. Voor de Kamer stond hij op plaats 7 en de partij haalde slechts een zetel. Nummer 2 op de lijst was Felix Donders, een politiemann die na de Tweede Wereldoorlog tot vijf jaar veroordeeld zou worden wegens collaboratie.

De RKV week nauwelijks af van de Rooms-Katholieke Staatspartij (RKSP), maar toonde zich vooral op sociaal vlak een vooruitstrevende, linkskatholieke partij. Ze zette zich in voor extra steun voor grote gezinnen en keerde zich onder andere tegen stijging van de prijzen van levensmiddelen en huren en steunde ontwapeningsvoorstellen van de linkse partijen zoals VDB, SDAP (de latere PvdA) en CDU. In 1933 ging de RKVP met de linkse Katholiek Democratische Bond samen verder onder de naam Katholiek Democratische Partij KDP.
Foto als raadslid

Gerard Bouman doorliep de Burgeravondschool vanaf 1903 en haalde daar in 1907 zijn smidsdiploma. Daarna ging hij aan de slag als leerling-machinist bij de spoorwegen. Enige tijd woonde hij in de Derde Van Hezewijkstraat, maar hij toont ambitie. Eind 1920 koopt hij voor f867,50 van de Nijmeegsche Coöperatieve Woningvereniging "Gemeenschappelijk Bezit" 346m² bouwterrein op de hoek van de Groenestraat en Hartertse Veldweg en laat daarop een mooi en ruim huis bouwen **Groenestraat 350**.

In 1933 verkoopt hij daarvan weer 57m² voor f500,- aan de gemeente die de grond nodig heeft om er een transformatorhuisje op te bouwen. In 1932, na het overlijden van diens vrouw trekt zijn schoonvader (Peter Stevens) bij hem in en blijft tot ergens rond 1935.

In de jaren dertig was Gerard bovendien nog bestuurslid van de spoorwegvakbond St.Raphaël. Net voor de oorlog verlaat hij de gemeenteraad en vanaf dan wordt het stil rond zijn persoon. We lezen nog maar twee keer iets van hem in de krant: in 1944 biedt hij zijn modelspoortrein te koop aan en in 1955 maakt hij zich in een ingezonden brief druk over de mogelijkheid van het met eenvoudige middelen bepalen van een hoeveelheid steenkolen. Hij leeft tot 1969.

Dochter Cornelia Wilhelmina Jacoba, geboren 1917, woont tot tenminste 1979 op nummer 350. In december van dat jaar is haar correspondentieadres onder de rouwadvertentie van Pater Petrus Bouman, de oudste zoon. Zoon Wim Wilhelmus Cornelis, geboren 1920, trouwt met ene R.W. Snabel. Dan raak ik hun spoor kwijt. Dochter W.M. Bouman huwt J.M. Mulder en krijgen tenminste twee kinderen, Johanna P.G. (1949) en Wilhelmus H.J. (1952). Van hen weet ik ook niets meer en net als bij het vorige stel zijn aanvullingen welkom.

- 352 1936 P.C.M. Verdijk.
1950 CITAM NV taxibedrijf.
- 354 1932 J.A. Willems secretaris Incasso Bank NV.
- 356 1955 F. Keizer timmerman.
- 358 1938 H.J. Kleermans hoofdconducteur Ned. Spoorwegen.
1948 A.T.H.A. Züfang fotograaf & fotohandelaar.
- 361 1951 W. Koyenga kapper.